

Nr 14.

Av herr **Petersson, Knut**, om skärpning av lagstiftningen
beträffande reklamskyltar utmed allmän väg m. m.

I lagen av den 7 juni 1934 om allmänna vägar föreskrives, att annonsstavla, reklamskylt eller dylikt ej utan länsstyrelsens tillstånd må förekomma utmed väg på mindre avstånd än femtio meter från vägbanans mitt.

I jämförelse med tidigare bestämmelser innebär detta en avsevärd skärpning. Före 1934 gällde, att reklamskyltar ej fingo uppsättas inom 3,5 meter från vägens kant. 1929 års vägsakkunniga föreslog, att inga skyltar skulle få förekomma inom nio meter från vägbanans mitt. På grund av önskemål, framförda i myndigheternas yttranden över förslaget, vidgade Kungl. Maj:t gränsen till 25 meter. Riksdagen gick ännu ett steg vidare och satte den till femtio meter.

Det skedde i förhoppning, att den radikala skärpningen skulle medföra en avsevärd minskning av antalet skyltar utmed vägarna. Det förefaller icke som om denna förhoppning blivit infriad. I och med att den nya lagens bestämmelser trätt i kraft ha skyltarna visserligen flyttats längre ut i terrängen men samtidigt givits så mycket större format. Därmed ha de blivit ännu mera störande inslag i landskapsbilden än förut.

Tiden synes vara inne att taga steget fullt ut och helt avlysa dylika reklamordningar. Deras reklamvärde torde vara ringa. I den mån de verkligen fylla sitt ändamål och draga till sig de vägfarandes uppmärksamhet äro de uppenbarligen ägnade att återverka ofördelaktigt på trafiksäkerheten. Framför allt är det emellertid angeläget, att naturen i trafikledernas omgivning icke förfulas av en olämpligt anbragt reklamkonst.

I enlighet härmed hemställes

1) att riksdagen för sin del måtte besluta, att § 36 i lagen av 7 juni 1934 om allmänna vägar skall erhålla följande ändrade lydelse:

»Annonstavla, reklamskylt eller dylika anordningar, avsedda att i reklamsyfte tilldraga sig de vägfarandes uppmärksamhet, må ej utan länsstyrelsens tillstånd förekomma utmed allmän väg» — — — (o. s. v. = nuvarande lydelse);

2) att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning av lämpligheten att införa en dylik bestämmelse även beträffande järnvägarna.

Stockholm den 16 januari 1939.

Knut Petersson.